

Пророк зорі

Максим Рильський

З дитячих літ живе у серці він,
Як материнське слово незабутнє,
І тихо каже: знай, ти не один,
З тобою друг у дні щасливі й скрутні.

Його слова — мов та вода жива,
Що гоїть рани, мертвих воскрешає;
В свої обійми правда світова
Його, як сина, радісно приймає.

Коли в важких ти стомишся трудах
Чи закрадеться в душу сумнів чорний, —
Згадай лише, який пройшов він шлях,
Який він був у бурях непоборний.

Він голос мав, як кари правий гнів,
Він голос мав, як пісня колискова.
Із муки він народної розцвів,
Щоб людям радість розцвіла чудова.

Зростає покоління молоде,
Нові вогні горять на небокраї, —
Та в далеч з наймолодшими іде
Пророк зорі, що землю всю осяє.